17/05/2024

12 година од канонизације Светих мученика Момишићких

Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве је на данашњи дан прије 12 година, донио одлуку да у диптихе светих Православне Цркве, унесе двојицу свештеномученика и четрдесет ђака мученика момишићких пострадалих од Турака 1688. године, чиме је потврђено њихово већ одавно постојеће молитвено поштовање у вјерном народу наше Свете Цркве.

Прослављење (свечано проглашење за угоднике Божје) пострадалих момишићких учитеља и ђака обављено је 19. маја 2012. године, на саборној Светој архијерејској Литургији у Спомен-храму Светог Саве на Врачару, којом је началствовао Његова Светост Патријарх српски Иринеј, уз саслужење епархијских архијереја из земље и расијања.

Повијест о Момишићким мученицима

Двојица свештеника учитеља и њихових четрдесет ђака, дјеце парохијана већином из братства Поповића, живи су спаљени 1688. године у цркви Светог Георгија у данашњем подгоричком насељу Момишићи, од војске скадарског Сулејман-паше, у знак одмазде због више пораза, које су претрпјеле Османлије тих мјесеци од брдских племена, нарочито од Кућа.

Њихове мошти су сакупљене и похрањене под Свети пријесто цркве Светог Георгија под Горицом. Кроз читаво вријеме турског ропства, мошти су почивале у овом храму, све до 1936. године, када су са великом чашћу и народном литијом пренијете у обновљени храм Светог Георгија у Момишићима и положене под Свети пријесто. Њихове мошти су пренијете 1995. године у гробницу са десне стране олтара унутар храма. Мошти су изнијете вјерном народу на поклоњење и цјеливање на празник Светих Четрдесеторице мученика Севастијских, у народу познатог као Младенци, 2006. године, након што их је Митрополит Амфилохије са свештеницима умио вином и помазао ружиним уљем по древном православном обичају. Од тада се налазе у свештеном кивоту, лијево од иконостаса у момишићком храму Светог Георгија, који је од тада посвећен и њиховом светом спомену. У знак сјећања на последње свечано обретење њихових моштију, у Митрополији црногорско-приморској се већ неколико година прославља њихов литургијски спомен на празник Севастијских мученика, а дан канонизације је одређен да буде други датум прослављања дјеце мученика и слава школе вјеронауке при овом храму.

Тропар, глас 4.

Двојица свештеномученика момишићких,
побожно поживјеше и у страху Божјем
четрдесет ученика својих васпиташе,
па као јагањци заједно бише заклани,
од непријатеља вјере Христове;
тако крв своју невину пролише за Јагње Божије,
које узима на себе гријехе свијета.

Кондак, глас 8.

На небозарној Гори момишићкој,
изнад града Подгорице,
вјечно сјаји Христово лице,

обасјавајући свјетлошћу нетрулежном
мошти четрдесет ђака мученика,
и двојице часних свештеника,
што за праву вјеру пострадаше
и посташе обиталиште
Пресвете Тројице.

mitropolija.com